

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/131/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010202178
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1010202178.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: P., bytom B. L., zastúpeného AK JUDr. Štefan Prevoznák s.r.o., so sídlom Kukučínova 23, Košice proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2013, č. k. 8Scud 46/2010 - 102, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20. augusta 2013, č. k. 8Scud/46/2010 - 102, z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu v celkovej výške 1 285,72 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesením z 26. júna 2013, sp. zn. 7So/50/2013-94, Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 21. februára 2013, č. k. 8Scud/46/2010-85, o náhrade trov konania z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Z toho dôvodu krajský súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľa na špecifikáciu nákladov trov právneho zastúpenia a po jej predložení uložil odporkyni uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu za jednotlivé úkony právnej služby, cestovné a náhradu hotových výdavkov podľa vyhotovenej špecifikácie. Svoj výrok o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p., keď opravný prostriedok navrhovateľa považoval za podaný dôvodne a späťvzatie návrhu považoval za odôvodnené neskorším správaním odporkyne.

Proti uvedenému uzneseniu podala včas odvolanie odporkyňa. Namietala, že krajský súd nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a z odôvodnenia jeho uznesenia nevyplýva, z akých skutočností vyvodil záver, že opravný prostriedok navrhovateľa bol podaný dôvodne; neskúmal, aké podklady predložené navrhovateľom mala odporkyňa k dispozícii v správnom konaní. Poukázala na skutočnosť, že k zmene v posúdení zdravotného stavu navrhovateľa došlo až po predložení nových lekárskeho správ navrhovateľom po podaní opravného prostriedku a v priebehu súdneho

preskúmacieho konania. Podľa jej názoru preto nezavinila, že konanie sa muselo zastaviť. K vydaniu nových rozhodnutí nedošlo z dôvodu správania sa odporkyne, ale z dôvodu opätovného posúdenia nároku navrhovateľa na základe ním dodatočne predložených lekárskeho správ. Taktiež namietala správnosť napadnutého uznesenia čo do výšky vyčíslených trov konania, lebo nie je zrejmé, o aké podanie ide v prípade podania z 20. septembra 2012, nie je preukázaná účelnosť porady právneho zástupcu s klientom dňa 7. decembra 2012 a 12. septembra 2012 a pojednávanie nebolo nariadené na termín 17. februára 2013, ale 17. februára 2012, pričom toto pojednávanie bolo odročené. Z uznesenia krajského súdu tiež nevyplýva pri náhrade cestovného, aký dopravný prostriedok bol použitý, aký druh vozidla a údaje z technického preukazu a aký bol účel cesty 7. februára 2012. Uznesenie krajského súdu preto považovala za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Žiadala, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ navrhol uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že Krajský súd v Bratislave uznesením z 8. januára 2013, č. k. 8Scud/46/2010-77, zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo 17. augusta 2010, číslo XXX XXX XXXX X, z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom.

Uznesením z 21. februára 2013, č. k. 8Scud/46/2010-85, krajský súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu v celkovej výške 1 285,72 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Na odvolanie odporkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 26. júna 2013, sp. zn. 7So/50/2013, uvedené uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ňom uviedol:

„Predovšetkým treba uviesť, že aj rozhodnutie o trovách konania musí byť riadne odôvodnené, musí byť presvedčivé a musí mu predchádzať dostatočné zisťovanie skutkového stavu, na ktorý bude možné bez akýchkoľvek pochybností aplikovať príslušné ustanovenia procesného predpisu upravujúce náhradu trov konania.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu však pri aplikácii § 146 ods. 2 druhej vety OSP nie je zrejmé, z akých skutočností súd vychádzal pri vyhodnotení záveru, že návrh bol podaný dôvodne a že späťvzatie návrhu bolo odôvodnené neskorším správaním odporkyne. Návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne musel byť dôvodný už v čase jeho podania na súd, a nie ako krajský súd konštatoval, že tento sa stal dôvodným v čase od podania návrhu.

Krajský súd mal preto skúmať, či odporkyňa v správnom konaní postupovala v súlade so zákonom a aké podklady (lekárske správy) predložené navrhovateľom (§ 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení) mala odporkyňa k dispozícii v správnom konaní. Až po vyhodnotení týchto skutočností mohol krajský súd dospieť k záveru, či návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne bol alebo nebol dôvodný (v čase jeho podania na súd).

Ďalej je potrebné uviesť, že celková výška priznanej náhrady trov konania je nepreskúmateľná, lebo krajský súd neuviedol za koľko právnych úkonov a kedy vykonaných priznal náhradu, akým spôsobom

určil výšku hotových výdavkov - cestovného (s akým druhom vozidla, pri akej spotrebe), akým spôsobom určil náhradu za stratu času, a teda nie je možné preskúmať ako bola vypočítaná celková výška účelne vynaložených trov konania.“

Krajský súd uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 7So/50/2013, nerešpektoval. Opätovne iba stroho konštatoval, že výrok o náhrade trov konania oprel o ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko opravný prostriedok podaný navrhovateľom považoval za dôvodný a späťvzatie návrhu považoval za odôvodnené neskorším správaním odporkyne. Neskúmal, či odporkyňa v správnom konaní postupovala v súlade so zákonom a aké podklady (lekárske správy) predložené navrhovateľom (§ 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení) mala k dispozícii v správnom konaní a opätovne neuviedol, ako dospel k záveru, že navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, (ako ho usmernil najvyšší súd v zrušujúcom uznesení). Krajský súd sa obmedzil len na výzvu právneho zástupcovi navrhovateľa na špecifikáciu trov konania, ktoré mu bez ďalšieho priznal, napriek skutočnosti, že z obsahu spisu nevyplýva, že by právny zástupca navrhovateľa k špecifikácii trov konania predložil potrebné doklady (zázpisy z rokovaní s klientom, technický preukaz s presnými údajmi o použítom motorovom vozidle a pod.), bez ktorých nebolo možné posúdiť ich správnosť.

V odvolacom konaní odvolací súd nemôže nahradiť právnu úvahu súdu prvého stupňa, preto uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu znovu rozhodnúť o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania. Nové rozhodnutie riadne odôvodní, čo do záveru o práve navrhovateľa na náhradu trov konania ako aj ich výšky a účelnosti; pritom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.